

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 3371/87 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 9ης Νοεμβρίου 1987

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2681/84 για την αποδοχή αναλήψεως υποχρεώσεων που προτάθηκε όσον αφορά τη διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές πενταερυθριτόλης καταγωγής Σουηδίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1984 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων από χώρες μη μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1761/87⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 10 και 11,

Μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής όπως προβλέπεται στον προαναφερόμενο κανονισμό,

Εκτιμώντας ότι:

Τον Μάρτιο του 1984, η Επιτροπή άρχισε διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές πενταερυθριτόλης καταγωγής Σουηδίας⁽³⁾. Τον Σεπτέμβριο του 1984, ο σουηδός εξαγωγέας πρότεινε ανάληψη υποχρεώσεων σχετικά με τις τιμές, η οποία έγινε αποδεκτή από την Επιτροπή με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2681/84⁽⁴⁾. Στο τέλος του 1986, η Perstorp Sweden ζήτησε επανεξέταση της ισχύουσας ανάληψης υποχρεώσεων σχετικά με τις τιμές όσον αφορά τις εξαγωγές πενταερυθριτόλης προς την Κοινότητα, λόγω μεταβολής των συνθηκών, κατά την έννοια του άρθρου 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84.

Η Perstorp Sweden υποστήριξε ότι το κόστος κατασκευής του προϊόντος αυτού σημείωσε σημαντική μείωση από την εποχή που έγινε αποδεκτή η ανάληψη υποχρεώσεων. Δεδομένου ότι αυτή η ανάληψη υποχρεώσεων ως προς την τιμή βασιζόταν στην τιμή αγοράς που έπρεπε να επιβάλουν οι κοινοτικοί παραγωγοί για να καλύψουν πλήρως το κόστος τους και για να έχουν ένα εύλογο ποσοστό κέρδους, η Perstorp υποστήριξε ότι θα πρέπει να μειωθεί ώστε να είναι ανάλογη με το σημερινό κόστος.

Η Perstorp Sweden ούτε αμφισβήτησε ούτε ζήτησε επανεξέταση του περιθωρίου ντάμπινγκ που είχε διαπιστωθεί κατά την προηγούμενη διαδικασία. Η αίτησή της για επανεξέταση αφορούσε αποκλειστικά τη ζημία που είχε διαπιστωθεί κατά την έρευνα.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή άρχισε επανεξέταση του κατώτατου ορίου ζημίας που αποτελούσε τη βάση για την ανάληψη υποχρεώσεων του εν λόγω εξαγωγέα, χωρίς να κινηθεί εκ νέου την έρευνα, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84.

Λαμβάνοντας ως περίοδο αναφοράς το δεύτερο εξάμηνο του 1986, διαπιστώθηκε ότι, λόγω νέων εξελίξεων όσον αφορά το κόστος, δικαιολογείται μείωση του κατώτατου επιπέδου ζημίας και, κατά συνέπεια, της ανάληψης υποχρεώσεων. Μετά την ολοκλήρωση της έρευνας, ο σουηδός εξαγωγέας ενημερώθηκε σχετικά με τα κυριότερα συμπεράσματα σχετικά με τα οποία υπέβαλε παρατηρήσεις. Στη συνέχεια, τον Αύγουστο του 1987 η Perstorp πρότεινε νέα ανάληψη υποχρεώσεων ως προς τις τιμές για τις εξαγωγές πενταερυθριτόλης προς την Κοινότητα.

Στις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή θεωρεί ότι μπορεί να γίνει αποδεκτή η προτεινόμενη ανάληψη υποχρεώσεων δεδομένου ότι είναι ανάλογη με το νέο κόστος παραγωγής των κοινοτικών παραγωγών μαζί με ένα εύλογο περιθώριο κέρδους και, συνεπώς, επαρκεί για την κάλυψη της ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία.

Η συμβουλευτική επιτροπή δεν έφερε αντιρρήσεις σχετικά με την απόφαση αυτή.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η Επιτροπή αποδέχεται την ανάληψη υποχρεώσεων που πρότεινε η Perstorp AB, Perstorp Σουηδίας, σχετικά με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ που αποτέλεσε αντικείμενο επανεξέτασης για τις εισαγωγές πενταερυθριτόλης καταγωγής Σουηδίας, που υπάγεται στη διάκριση ex 29.04 Γ I του κοινού δασμολογίου και αντιστοιχεί στον κώδικα NIMEXE 29.04-66.

*Άρθρο 2*Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Νοεμβρίου 1987.

Για την Επιτροπή

Willy DE CLERCQ

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 201 της 30. 7. 1984, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 167 της 26. 6. 1987, σ. 9.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 72 της 13. 3. 1984, σ. 2.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 254 της 22. 9. 1984, σ. 5.